

**Prasība, kas celta 2005. gada 25. augustā — AstraZeneca/
Komisija**

(lieta T-321/05)

(2005/C 271/47)

(Tiesvedības valoda — angļu)

Lietas dalībnieki

Prasītāji: AstraZeneca AB (Sēderteljē [Sodertälje], Zviedrija) un AstraZeneca plc (Londona, Apvienotā Karaliste) [Pārstāvji: M. Brīlijs [M. Brealey], QC, M. Hoskins [M. Hoskins], barrister, F. Merfijs [F. Murphy], solicitor];

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija.

Prasītāju prasījumi

- atcelt Eiropas Komisijas 2005. gada 15. jūlija lēmumu, kas attiecas uz procedūru atbilstoši EK līguma 82. pantam un EEZ līguma 54. pantam (Lieta COMP/A.37.507.F3 — AstraZeneca);
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija uzlika naudas sodu abiem prasītājiem 46 000 000 eiro apmērā un papildus uzlika pirmajam prasītājam naudas sodu 14 000 000 eiro apmērā par EKL 82. panta un Eiropas Ekonomiskās zonas līguma 54. panta pārkāpumu. Komisija atklāja, ka 1993. gada sākumā prasītāji iesaistījās apzinātā patentu advokātu, valsts tiesu un patentu biroju maldināšanā, lai iegūtu papildu aizsardzības sertifikātus, kas tiem nepienācās, ko tie arī zināja, viņu patentētajam produktam "omeprazole", aktīvā viela prasītāju farmacētiskā produktā "Losec". Tā atklāja arī to, ka 1998./1999. gadā prasītāji piekopa šādu stratēģiju — tie izvēles kārtībā izņēma no aprītes "Losec" kapsulas, aizvietoja tās ar "Losec" tabletēm un pieprasīja tirdzniecības atļaujas pārreģistrāciju kapsulām Dānijā, Norvēģijā un Zviedrijā. Lēmumā ir noteikts, ka abi pārkāpumi tika veikti ar nodomu negodīgi deformēt konkurenci, ko rada patentētās zāles un paralēlais imports.

Prasītāji apstrīd Komisijas Lēmumu vairākos aspektos. Tie uzskata, pirmkārt, ka Komisija kļūdaini noteica konkrēto tirgu kā proton-pump-inhibitoru tirgu, kas tiek izmantoti ar gastroenteroloģiskām skābēm saistīto slimību ārstēšanai, un izslēdza histamīna receptoru antagonistus no konkrētā tirgus. Šis secinājums tāpat ietekmē Komisijas atzinumu par dominējošo stāvokli, jo, pēc prasītāju domām, apstrīdētajā lēmumā nav izvērtēts, vai prasītāji joprojām būtu dominējošā stāvoklī, ja histamīna receptoru antagonistu tiku iekļauti konkrētajā tirgū.

Prasītāji tāpat apstrīd Komisijas secinājumus par pārkāpumiem — gan uz tiesiskā, gan uz faktiskā pamata. Attiecībā uz pārņemto maldināšanu saistībā ar patentiem prasītāji uzskata, ka šāda maldināšana pieteikuma par intelektuālā īpašuma tiesībām ietvaros nevar juridiski tikt uzskatīta par ļaunprātīgu tiesību izmantošanu, ja vien un tik ilgi kamēr negodīgi iegūtās tiesības tiek izmantotas vai var tikt izmantotas. Tāpat tie apstrīd to, ka EKL 82. pants, ja to pareizi interpretē, uzliek tiem pienākumu saglabāt tirdzniecības atļauju produktiem, ko tie vairs netirgo, tikai tāpēc, lai patentēto zāļu un paralēliem tirgotājiem būtu vieglāk ar to konkurēt.

Prasītāji apstrīd arī Komisijas secinājumus par abu pārkāpumu faktiem. Tie apgalvo, ka Komisija nav sniegusi pierādījumus, kas atbilstoši attiecīgajām tiesību normām liecinātu par pārņemto ļaunprātīgo intelektuālā īpašuma tiesību izmantošanu un ka turklāt nepastāvēja nekāda stratēģija attiecībā uz "Losec" kapsulu nomainīšanu pret tabletēm izvēles kārtībā vai tirdzniecības atļauju atcelšanu kapsulām izvēles kārtībā.

Prasība, kas celta 2005. gada 25. augustā — Igaunija/Komisija

(lieta T-324/05)

(2005/C 271/48)

Tiesvedības valoda — igauņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Igaunijas Republika (pārstāvis — Lembits Uiibo [Lembit Uiibo], pārstāvis)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

atcelt Komisijas Regulu (EK) Nr. 832/2005 (OV L 138, 01.06.2005., 3. lpp.).

Pamati un galvenie argumenti

Prasība tiek celta par Komisijas 2005. gada 31. maija Regulas (EK) Nr. 832/2005 par cukura, izoglīkozes un fruktozes pārpalikuma daudzumu noteikšanu Čehijā, Igaunijā, Kiprā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Polijā, Slovēnijā un Slovākijā (!) atcelšanu.